

АНАЛІТИЧНИЙ КОМЕНТАР.

до Декларації про створення

Міжнародного хаба з управління проєктами сталого розвитку

1. Загальний контекст: стратегічна необхідність нового інституту

У сучасному глобальному середовищі наявні системи міжнародної безпеки, сталого розвитку та прав людини переживають **системну кризу ефективності**. Після повномасштабного вторгнення Російської Федерації в Україну, прискорення кліматичних змін, зростання геоекономічної нестабільності, масової міграції та загроз втрати контролю над штучним інтелектом, світ опинився в ситуації, коли **традиційні міжурядові механізми** не здатні забезпечити **адекватну координацію і відповідальність**.

Ця Декларація формує основу для **створення нового поліцентричного міжнародного інституту**, який здатен консолідувати держави, міжнародні організації, благодійні фонди, цифрові спільноти та інноваційні суб'єкти довкола **інституційно та діджитал підтримуваної системи сталого розвитку**.

2. Новизна і правова природа документа

Декларація має **політико-правову** природу. Її форма дозволяє:

- започаткувати **процес міждержавного консенсусу**,
- задати **рамкові цілі і принципи** для майбутньої Угоди та Статуту міжнародної організації,
- закріпити **моральну і політичну відповідальність** сторін щодо реалізації переходу до нової системи міжнародної безпеки.

Водночас, на відміну від декларацій, що мають декларативний характер (типу Universal Declaration of Human Rights), ця Декларація передбачає **конкретне інституційне утворення — Міжнародний Хаб**, що функціонуватиме на базі міжнародного права та публічного приватного партнерства нового типу.

3. Правова база: відповідність міжнародному праву

Текст декларації базується на:

- **Статуті ООН** (особливо принципах миру, прав людини, суверенітету),
- **Порядку денному в галузі сталого розвитку до 2030 року (SDG)**, з особливим наголосом на SDG 16 — мир, справедливість, інституції),
- **Пакті заради майбутнього (2024)**, який передбачає переосмислення глобального управління,

- **Глобальному цифровому договору (GDC Rev. 3)**, що створює принципи справедливого цифрового порядку денного,
- а також **Загальній декларації прав людини** та **Міжнародному пакті про громадянські і політичні права**.

Таким чином, документ укладається **в логіку поточної трансформації міжнародної нормативності**, орієнтованої на цифрову добу, ШІ, екологічну безпеку та інституційну відповідальність, суверенітет особистості та свободу яка обмежена рівністю та справедливістю.

4. Політична архітектура декларації

Декларація поєднує:

- **ціннісну рамку** (людиноцентризм, мир, справедливість, свобода),
- **стратегічні цілі** (закінчення вічних війн, сталий розвиток, безпека, інституціоналізація цифрового суверенітету),
- **структурну пропозицію** — створення **Міжнародного Хаба** як **операціонального центру нової системи багатосторонності**, з використанням цифрових інструментів, аналітичних платформ, ЦПІ, благодійності.

Це унікальна пропозиція — **створити постВестфальський інститут**, який об'єднає держави, цифрові суб'єкти, міста, фонди, бізнес, нейроплатформи, які визнають цивілізаційну модель сталого розвитку як єдину життєздатну альтернативу війнам і деградації.

5. Цивілізаційний підхід: вихід за межі міждержавного

На відміну від класичних міжнародних угод, ця Декларація виходить із розуміння, що:

- сучасний світ **не зможе подолати кризи**, якщо не змінить основу взаємодії: **від примусу до поліцентричної коеволюції**;
- **людина, як цифровий суб'єкт**, має отримати **реальну правосуб'єктність** (через цифровий суверенітет і власність);
- нові платформи розвитку — це **нейронні, ЦПІ у ЦП та ШІ-платформи**, що потребують правового, етичного та інституційного оформлення.

6. Інновації: у чому унікальність Міжнародного Хаба

Хаб має потенціал стати:

- **координаційним центром для масштабних транснаціональних проєктів сталого розвитку**,
- **нейтральною цифровою платформою для підтримки кризових регіонів**,
- **інституцією, що забезпечує цифрову правосуб'єктність і відповідальність на основі прав людини**,

- **мостом між класичною дипломатією та новими цифровими екосистемами** (ЦПІ – цифрові поліцентричні інститути, ЦІП– цифрова інституційна платформа, субплатформи нейропринципів екосистеми цифрової інституційної платформи , Web3, цифрові валюти, автоматизовані системи, включаючи ШІ).

7. Відкритість і інклюзивність

Декларація закріплює відкритість Хаба до:

- держав,
- міжнародних організацій,
- неурядових структур,
- наукових платформ,
- цифрових спільнот
- до цифрових осіб в незалежності від їх резиденції.

Це **відкритий поліцентричний союз**, що пропонує всім суб'єктам — від країн до цифрових осіб — **реальну участь** у формуванні посткризового світу.

8. Значення України

У контексті російсько-української війни та викликів глобального безпекового порядку:

- **Україна постає як лабораторія нової міжсистемної глобальної архітектури,**
- саме українська ініціатива **перетворює локальну оборону у глобальний цивілізаційний прорив,**
- **Міжнародний Хаб** стає **флагманом миру** у найглибшому сенсі — через перехід від війни до цифрово-гарантованої міжнародної цивілізаційної безпеки.

Висновок:

Декларація має всі елементи **сучасного посткризового глобального договору**:

- вона опирається на чинне міжнародне право;
- враховує виклики цифрової доби;
- визначає нову інституційну рамку;
- відкриває шлях для укладення формальної міждержавної Угоди та Статуту Міжнародного Хаба.